

Üdvözljük a Nótafa-iskolát!

A rádió 1971. november 6-án, „Nótafa-iskola” néven új sorozatot kezdett. Az eddig hallott két adásból ítélve úgy érezzük: rendkívül szerencsés formát talált arra, hogy – stílusosan, a Kalevalával szólva – *a törekvő zsenge népben, a növekvő nemzedékben* is megtalálja és tömörítse a népdalok kedvelőit és népszerűsítőit.

Tudjuk, sokan vannak az iskolások között, akiket lelkes pedagógusok már rákapattak a társas éneklés jó ízeire. (Bizonyítja ezt az az igen sok levél is, amit *Vass Lajos* kapott a Páva-verseny idején a lelkes 10–14 éves gyerekektől.) Azt is tapasztalhattuk, hogy a hagyománytartóbb peremtájakon, és más, elzártabb dalos vidékeken (így a Tolna megyei és Kalocsa környéki Sárközben, a Palócföldön, Szatmár-Bereg, Abaúj, Somogy és Baranya falvaiban) sok gyermek még nagyszüleitől, idősebb rokonaitól is megismerhette, elsajátíthatta a hagyományos népi énekmódot. E gyerekek legjobbjai – hála zenei nevelésünk nagyszerű *Kodály-Ádám*-féle módszerének – kellő irányítással arra is alkalmasak, hogy környezetükben jó népi dalosokat, a vidékükre jellemző, kevésbé ismert, értékes népdalvariánsokat kutassanak fel, s hogy azokat – éppen a Nótafa-iskola révén – széles körben ismertté is tegyék.

A népzene, a gyermekdal az óvodában – a zenei köznevelés nagyszabású kodályi koncepciójának e fontos színhelyén – lényegében már csatát nyert. Az utcán, villamoson hangcsáló kisgyerekek „repertoárjából” mindnyájan meggyőződhattünk erről. Itt az ideje, hogy jól megszervezett és összpontosított „átkaroló hadjáratot” indítsunk az iskoláskorúak között is. Iskolában és iskolán kívül, – mert mégiscsak

Séllei Marianna a nagypjától tanult dalt kottázza

Soltész Rudolf édesanyjától gyűjt

más az iskola, és más az ilyen Nótafa-iskola-féle, hobbynak számító szabad társulás.

Az új műsor kialakítói értő módon és ötletesen építettek a célbavett korosztály életkori sajátosságaira: társas keretet, aktivitási lehetőséget, vonzó feladatokat biztosítottak a népdalbarát gyerekeknek.

Az a kitűnő elgondolás, hogy a Nótafa-iskola eszmei klubjának „tagsági könyvét” népdalismerettel, rejtvényfejtéssel, népi hangszereken való játszani tudással, kottázási tudománnyal lehet kiérdemelni, már eddig is igen gyümölcsözőnek mutatkozott, s a következőkben minden bizonnyal még szélesebb körben fogja mozgósítani a legfelkészültebb, legtalpraesettebb gyerekeket. Annál is inkább, mivel az Úttörő Szövetség is az ügy mellé állt, biztosítva a Pajtás-újság rendkívül értékes támogatását. A lap ugyanis rendszeresen közli majd az adásokban megtanult dalokat, valamint az ott feladott rejtvényeket.

A Nótafa-iskola, azzal, hogy minden adásában egy-egy, „klubtagok” által felkutatott, kevésbé ismert népdalt is megtanít, hatékony módon segít kielégíteni a Röpülj páva versenyen elementáris erővel jelentkezett dalolási kedvet. Az üde gyermekhangon bemutatott, s a népi előadók magnetofonon is megörökített dalával is hitelesített népdalok tovább gazdagítják a Páva-verseny alkalmával szerencsésen felfrissített „nemzeti népdal-repertoárt”.

Úgy érezzük, hogy ezzel az újszerű, egészséges kezdeményezéssel a népmozgalom utánpótlása jelentkezik. A Nótafa-iskola is igen hatékonyan hozzájárulhat ahhoz, hogy a Páva-verseny által felszított országos érdeklődés ne maradjon kampányjelenség, hanem állandósuljon és erősödjék.

A Nótafa-iskola éppen ezért különös figyelmet érdemel, mind a zeneoktatásban, mind az úttörőmozgalomban tevékenykedő pedagógusok részéről, s valamennyi, az iskolával is foglalkozó művelődési fórumon. S természetesen nagyon is megérdemli,

s minden bizonnyal a jövőben is élvezni fogja a Rádió vezetőségének szerető gondoskodását.

Kívánatos lenne, hogy a Nótafa-iskola a jövőben rendszeresebben, s valamivel sűrűbben (két-három hetenkint) jelentkezzenek, – különösen a vakációk idején. Rendkívül sajnálatos, hogy éppen a téli iskolai szünetben leginkább kínálkozó lehetőséget legutóbb kiaknázatlanul hagyta. A Nótafa-iskola megérdemelné azt is, hogy önálló műsorszám rangot kapjon, mert így – a „Napralforgó” műsor kisebb jelentőségű egyéb részei közé dugva – alig lehetett megtalálni a rádióújságban.

Igen hasznos lenne továbbá, ha a Nótafa-iskola a jövőben igyekezne maga köré tömöríteni az általános iskolából kikerülő fiatalabb tizenéves korosztály népdalkedvelőit is. (Talán úgy, hogy akik általános iskolás korukban bekapcsolódtak ebbe az eszmei klubba, maradhassanak továbbra is aktív tagjai.)

Bízunk a Nótafa-iskola jövőjében. Meggyőződésünk, hogy – akár csak a Röpülj páva esetében, – itt is sok rejtett tartalék mozgósítható még. Gondolunk itt pl. a Rádió, szintén jó lélektani alapokra épített „Haj, regő rejtem” vetélkedőjének résztvevőire, az Ifjú Zenebarátokra, az úttörők „éneklő rajaira”, a „nótafa-szakpróbásokra”, az általános iskolák zenei tagozatú osztályainak tanulóira, az ifjúsági honismereti szakkörök tagjaira.

A Nótafa-iskola, a *Bartók*-év után, színes és maradandó hatású bekapcsolódás az idei év *Kodály*-ünnepségeibe. *Vass Lajos* rátermettsége, ügyszeretete és – hogy úgy mondjuk – „közérdekű” népszerűsége, együtt a népdalkedvelő tizenévesek legjobbjával, hisszük, sokakat kalauzolhat még a népdal és a társas éneklés tiszta forrásaihoz.

Morvai Péter

A HONISMERETI HIRADÓ számaiban mozgalmunk aktív munkásai, barátai térítésmentesen kapják meg. A mozgalmunkat támogató megyei (fővárosi) intézmények feladata annak megszerzése, hogy lapunk valóban mindazokhoz idejében eljusson, akiknek szükségük van segítségére.